

נציבות שירות המדינה
משרד העבודה

קורס להכשרת עובדים לשירות המדינה

קורס מיוחד להכשרת עובדים למשרדי הממשלה ביוזמים ובמלאכה יפתח בנובמבר 1973.

הקורס מיועד להכשיר:

- מזכירות
- כתבניות

הורשמה הסתיים ביום כ"ו בטבת תשל"ג 21 בדצמבר 1972

הצטרף הצטרף לשירות המדינה

העולם הזה 3

עמוד

גג לעם המפגר

אני לא מבין גדול בהיסטוריה. רק מה שלמדתי בעממי אבל נדמה לי שאני זוכר, שהיהודים תמיד פיגרו באיזה מאהמאתיים שנה אחרי כולם. למשל — תקופת ההשכלה, נכון? עד שזה הגיע לאזוניים שלהם, ועד שזה נקלט אצלם, ועד שזה התלבש על כל שאר היהדות — עברו קצת שנים. וזה מסביר את מה שהולך עכשיו בארץ. נשארנו האחרונים שנלחמים, כבר יש פיגור של חודשי גולדה, בצוות החשיי בה" של המערך, כשהביאו סוף-סוף איזה הצעת-חוק, סמלית בלבד, של איזה מין זכויות-אזרח מופקדות — אז היא אמרה: "מה יש להגן על המיעוט ואם אנחנו כולנו נגן על המיעוט, מי יגן עלינו, על הרוב?" — כאילו שהמפכה הצרפתית עוד לא קרתה, וזה פיגור של איזה 200 שנים.

הדוסיים עם החוקים שלהם (רק תראו מה שהולך אצלם עכשיו עם השמיטה!) החזירו אותנו לתקופה שהתלמוד עוד לא "יצא לאור". כל גנרל הכי זיפת אצלנו שווה את כל האד"ר חיים הכי טובים (תסתכל על המנכ"ל של משרד החינוך!), וזה מחזיר אותנו לקיסרות הרומית, אולי אפילו קודם, לאדם הנידרסלי, השד יודע. בטח יש פה פיגור של תלפים שנים. נו, אז מה יהיה הסוף? לא יהיה סוף. כי גם הסוף שלנו בטח יבוא איזה אלף שנה אחרי כולם. אז מה יש לדאוג.

טאט 57

אות ההרמה

אחרי שהקימו לנו את מיס"ד גיבורי-חיים-שכאלה, אליו נכנס באופן אוטומטי כל מי שהטלוויזיה עשתה עליו תוכי-נית של חיים שכאלה, לא יתכן שהגיבורים הלאומיים ה"אלה ישארו גיבורים אלמונייט. אי אפשר שהם יעברו ברחוב מבלי שכולם יקפצו לדום, יצדיעו להם או יתנו להם לעקוף אותם ברמזור. הבעיה היא רק איך מזהים אותם מחוץ לטלוויזיה? כשג"ב בור כמו עור למשל, מופיע בטלוויזיה ושם אומרים שזה עור ויצמן, אז כולם יודעים מי הוא. אבל איך ידעו שהוא עור ויצמן אם הוא יעבור סתם ככה ברחוב, בלי מדים ובלי בטיח. כדי לצאת מזה צריך להעי-ניק לכולם את "אות ההרמה", שיראה כך:

כשהרב גרון ודוד הכהן וכל שאר הנכסים הלאומיים מה-טלוויזיה יענדו על הדש את אות ההרמה הזה, ידעו כולם שהם מורמים מעט ולכן צריך לתת להם זכויות מיוחדות. אולי כמו אלה שנותנים ל"נכיס".

המודעה המפקשת

המודעה משמאל פורט פמה לפני כמה ימים כי עיתון "הארץ" תראו לאן הגענו. מיפיעל מבקש הזמנות לעבודה וזא ארי מר ככלל מיפיעל למה הוא. מה הם יודעים לעי שות? איזה מקצוע יש להם. כלום כלום. נו, אז אחת מהשתיים: או שי המצב של חוסר-ידיים עובדות כמשק הוא כל כך רפוק, עד שלא חשוב מה אתה יודע, בוא ותעי-בוד אצלנו. או שצוותי העובדים הגדול של הי מיפיעל הזה הם כל כך מוכשרים, עד שהם יודעי עים לעשות הכליהכל. לא חשוב מה. אולי זה מה שהורם

תמר כצדיק יפרח

השם הזה לא טוב בשבילם. או הם הכריזו על התחרות בשביל שם חדש, כינוי או שם-לוחי — השד יודע מה שהם רוצים. והם מוכנים לתת פרס. או בלי טובות — הנה כמה עצות בחינם. לא טוב — לא כסף.

א. מהתמר הלח אפשר לעשות: (1) תמורלח (כמו צלופח), או: (2) תמורלוח (כמו דגמלוח), או: (3) תמורלח (כמו צפרדע), או: (4) תמורלוחת (כמו תזמורת), או: (5) תמיררת" לחי (כמו סטירת-לחי), או: (6) לחתמורלח (כמו מותומרת), או: (7) תמורלך ברבים (כמו בננלך) וכיחיד זה יצא: (8) תמורל (כמו יענקל), או: (9) תמורלה (כמו שרהלה), ב. ואפשר גם: (10) תמורלמך (ראשי תיבות, כמו בצבא כף-למד).

ג. מהתמר הרטוב אפשר לעשות: (11) תמרטוב (כמו: קרה לה טוב), או יותר טוב: (12) תמורטוב (כמו כדורגל), או: (13) תמורלרטוב (כמו כדורעומר), או פשוט: (14) תמורר ריטיביליון (כמו פטרוסיליניון קצוצ).

ד. תמורחיי, או שאפשר לעשות מזה: (16) תמרחיי (כמו בעלחיי), ברבים: תמורחייים (כמו בעלחייים), או שאפשר גם: (17) חיתמר (אחרי הכל, חידקל יש כבר), או: (18) חיתמר (כמו איתמר), או: (19) חיתמררי (כמו חייגשוי), או: (20) חיתמר (כמו חידק), יש גם עוד אפשרות: (21) תומריחיי (כמו יופי-חיי, או טומי-גן), או: (22) כף-חיון תומרי (כמו כף-חיון תומר).

ה. ואפשר גם סתם: (23) תמרור, או: (24) לחיתמרורי רים (כמו בכיתמרוריים).

ו. אפשר בכלל: (25) תמריעץ (כמו תפוחי-עץ), או: (26) תמורץ (כמו גחלץ).

ז. ובדומה לזה, אפשר: (27) תמריזוהב (כמו תפוחי-זהב), או: (28) תמררוז (כמו תפוז, תענוז), או אולי יותר טוב: (29) תמרוז (כי זיין היא אות לא כל-כך יפה).

ח. בשביל אלה שבכלל לא טובלים את התמר הלח, אפשר: (30) תמרפרכם, או: (31) תמריכסי (כמו תמרינדי), או: (32) איכסתמר (שוב פעם כמו איתמר).

ט. אם רוצים מאוד להדגיש את העסיסיות שלו, אפשר: (33) תמורקוץ, (כמו בננה קוץ), או: (34) תמורקץ' (כמו סמרקץ').

הנה לכם 34 הצעות. אני בטוחה שלא תוכלו להחליט, מרוב שכל אחת יותר מהשנייה. אז אם תקחו — אל תשכחו לשמור על הקופירייט.

בכבוד רב

ממני: (35) תמר לחובר

איך קרה הדבר הנורא הזה?

ראיתם דבר כזה? כל המערך, אבל כולם מצביעים בשביל משהו. וגולדה לא! לא יאומן. לא יאומן. מה זה יכול להיות? אולי היא נגדס? או, אי ורובי מה שיהיה כבר, או, אולי היא מרשה לעצמה לא להישמע להנחיות של הסיעה? אולי היא לא מקבלת יותר את מרות המפלגה, ומעוזה להפר את ההוראות של משה ברעם? ואולי זה בכלל ההיפך, אולי זה מרד נגדה? גם יכול להיות שזאת פשוט הצבעה, אם היא תמשיך להיות ראש-ממשלה, או היא נגד. והם כולם בעד. ואז היא כן תקבל את "החלטת הרוב"? טן. אבל זה לא יכול להיות, כי על זה מחליטים בכנסת? מה פתאום.

מי יודע? הכי מתקבל על הדעת זה, שהיא התחילה להצביע הראשונה, או היד שלה התעייפה לפני כולם, ואין לה בכלל המפלגה אף אחד שיחזיק לה את היד, כמו ששני החבריה האלה מהתנ"ך המעניין למשה בכבוד.

חדשות מהאימפריה

של הדוסיים

טז - טז

נדוע לנו, שבמועצת הרבי נים העולמיים דנו בבעייה של הכתיב של הדוסיים, זה שהם כותבים פטיק כזה במקום לכי-תוב, יה" בסוף של מילה, כמו למשל רומני, במקום רומניה, אתם יודעים, מפני שה"י יר תר מידי קדוש, וזה מזכיר להם, את יהוה, היו שם המון צוקל"לים, שטענו שהפטיק ה" זה נורא אידיטי. ואז קם איזה אחד אדמו"ר, שליט"א, גה"ק, ושיה"ק ונת"ו גרפ"ק, והציע לקחת את השיטה של ספירת הא"ב, אתם יודעים, שכשמגיד עיט ל"יה, י"ו, עוברים פתאום לשיטה של ט"ו, ט"ז, ולהש" תמש בצורה הזו בשביל כל המילים שנגמרות ב"ה" או ב"י" וההצעה שלו התקבלה פה-אחד.

עכשיו, אם תראו מילים כמו "הללוטו", "רומטו", "חסו", "תחטו" — אז תדעו שזה "הללויה", "רומניה", "חיה", "תחיה" — בהתאמה, "לוטו" — זה פשוט לוויה, כן? גם "אלטו" זה "אלי", "יורי" יהיה פשוט: "טדט".